

2) **Regelen i § 83.** Da kun eet Valg er afgjort, undersøges, om nogen af Kandidaterne har faaet over halv Kvotient (50 St.). Dette er Tilfældet med Vegener (V_2 -Gruppen) 89 St., Raage (R_1 -Gruppen) ligeledes 89, Sørensen (S_1) med 80 St. og Svendsen (S_2) med 79 St. Disse 4 erklæres da valgte.

3) **Regelen i § 84.** Tilbage staar et Valg endnu. Alle Stemmesedler oplæses paany. Opgørelsen vil give følgende Resultat: S-Partiets 3die Kandidat paa Listen (Sams) faar 159 St., R-Partiets Kandidat (Ramsing) 125 St., V-Partiets Kandidat (Vahl) 119 St., medens 9 af Partiets Stemmesedler var udtømte ved Oplæsningen. H-Partiet faar 89 St. paa Hage, 51 paa Hoff, 48 paa Hammer og 9 af dets Stemmer var udtømt ved Oplæsningen. Sams af S-Partiet erklæres herefter valgt.

Resultatet bliver saaledes, at S-Partiet, som er gaaet enig til Valg, faar 3 af Mandaterne, og hver af de 3 andre Partier 1 Mandat.

Efter simpel Forholdsfordeling vilde Udfaldet være blevet, at H- og S-Partiet havde faaet hver 2 Mandater, R- og V-Partiet hver eet Mandat.

B. Valget efter den gældende Valglov, som Praksis har udformet Reglerne.

Partibestyrrelserne griber regulerende ind.

S-Partiet, som gaar til Valg alene, ved, at det raader over 159 St.; da den tilstrækkelige Kvotient er 86, er der under Forudsætning af Samvirken mellem de øvrige Partier, ingen Udsigt til mere end 2 Mandater for det. Det deler sig derfor i 2 lige store Grupper (80 og 79 St.). Det risikerer ikke noget ved denne Deling, thi samvirker alle de andres 441 St., kan derved kun opnaas 5 Mandater ($5 \times 88 + 1$), men ikke 6 ($6 \times 73 + 3$); men S-Partiet kan paa den anden Side ikke dele sig i 3 Grupper (3×53); derved risikeres det sikre, ene Mandat.

R-Partiet og **V-Partiet** er tænkt optrædende, dels hver for sig, dels i Fællesskab for derved at opnaa størst mulig Fordel. Intet Parti har Stemmer nok til 2 Mandater (2×64 og $2 \times 62 + 1$), og de skal være forsigtige med deres Taktik, da H-Partiet har $3 \times 62 + 2$ St. Derimod kan de ved Valgalliance for deres 253 St. opnaa 3 Mandater ($3 \times 84 + 1$). Der naas Enighed om at søge valgt 2 Kandidater af V-Partiet, en af R-Partiet, idet 36 (R_2 -Gruppen) er villige til at stemme paa V-Kandidaten; de 89 øvrige vil kun stemme paa R-Kandidaten, hvorved mindst 3 Stemmer gaar til Spilde. Til at vælge de 2 V-Kandidater haves saaledes $128 + 36$ St. = 164 eller 2×82 . Det er talmæssigt nok, men det forudsætter stærk Disciplin mellem Valgmændene og ikke mindst hos V-Partiets; dette er delt i en moderat Fløj (V_2) paa 89 St. og en frisindet Fløj paa 39 (V_1). Paa den frisindede Fløjs Kandidat vil R_2 -Gruppen nok stemme, men da det kun giver 75 St. — og altsaa næppe tilstrækkeligt, kræves yderligere, at 5 af den moderate Fløj af V-Partiet stemmer paa V_1 -Kandidaten.

H-Partiet er delt i 4 Grupper. H_1 med 108 St. er sikker paa et Mandat og har endda 22 St. til overs, hvormed det kan støtte enten Agrargruppen (med 39 St.) eller den lokale Kandidat (33 St.), men selv en enig Optræden af disse 22 vil ikke kunne gennemføre en af disse Kandidaters Valg. For at H-Partiet kan faa sit andet Mandat, maa saaledes en af Grupperne opgive sin Særkandidat.

Man tænker sig nu Valgmændene afgive Stemmesedler med kun eet Navn paa hver, saaledes som Praksis er bleven, og eftersom Grupperne og Partierne vælger deres Taktik, vil da Valgets Udfald forløbe.

7 af disse Muligheder for Valgresultater skal her fremstilles: